

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Justitiedepartementet

Yttrande över En rättvis ränteskillnadsersättning som minskar hindren mot längre räntebindningstider

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Utredningen föreslår en ny schablonregel i 36 § konsumentkreditlagen (2010:1846) för beräkning av ränteskillnadsersättning vid förtidsbetalning av en bostadskredit med bunden ränta.

Utredningen föreslår att kreditgivarens rätt till ränteskillnadsersättning ska begränsas till sådana kostnader som har direkt koppling till förtidsbetalningen och kreditgivarens hantering av den ränterisk som ett bolån med bunden ränta är förknippat med. Kreditgivare hanterar normalt den risken genom att ingå avtal om byte av räntebetalningar (swapavtal). Ersättningen ska därför beräknas som skillnaden mellan den genomsnittliga marknadsränta för avtal om byte av räntebetalningar (swapränta) som gällde när räntebindningstiden avtalades, med en löptid motsvarande räntebindningstiden, och den swapränta som gäller när förtidsbetalningen sker, med en löptid som motsvarar den återstående räntebindningstiden efter förtidsbetalningen.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2025.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Den angivna bakgrunden till uppdraget är att hushållens skulder har ökat stadigt under de senaste 20 åren och att dessa skulder innebär risker för enskilda låntagare, långivare samt den finansiella och makroekonomiska stabiliteten. Utredningsdirektivet pekar även på att hushåll kan välja mellan olika räntebindningstider och andelen med korta räntebindningstider är hög i Sverige. Utifrån denna bakgrund anger direktivet att det kan finnas anledning att närmare analysera effekterna av ränteförändringar i ljuset av hushållens räntebindningstider och de faktorer som bidrar till hushållens val av räntebindningstid, samt att överväga åtgärder. Eventuella åtgärder som kan leda till längre räntebindningstider ska värna och förbättra kundörligheten på bolånemarknaden och beakta risken för högre räntekostnader. Direktivet pekar särskilt på behovet av att allsidigt analysera vilken betydelse dagens bestämmelser om ränteskillnadsersättning har för hushållens benägenhet att teckna bolån

med längre räntebindingstider, och vid behov föreslå åtgärder. I februari 2022 gav Finansinspektionen även in en hemställan till Justitiedepartementet om att schablonregeln för ränteskillnadsersättning i 36 § tredje stycket 1 konsumentkreditlagen (2010:1846), skulle ändras på grund av att den bland annat leder till att vissa konsumenter får betala en omotiverat hög ränteskillnadsersättning. Utredningen anser att det är viktigt att låntagare har goda förutsättningar att välja den räntebindingstid som passar dem bäst. Ränteskillnadsersättningen är en faktor som kan begränsa låntagarnas möjlighet att välja längre räntebindingstider på sina bolån. Mot bakgrund av utredningsdirektivets utredningens analys av vilka faktorer som är viktiga för hushållens val av räntebindingstider och den tillgängliga utredningstiden har utredningen valt att fokusera på att analysera behovet av att ändra reglerna om ränteskillnadsersättning.

Förslaget syftar till att förstärka konsumentskyddet och samtidigt medföra positiva effekter för samhällsekonomin.

Den nuvarande schablonregeln leder till att konsumenter, särskilt sådana med sämre och mer osäkra ekonomiska förhållanden, får betala en omotiverat hög ränteskillnadsersättning. En hög ränteskillnadsersättning kan hindra bolånetagare från att välja längre räntebindingstider på sina bolån och leda till att konsumenternas rörlighet på marknaden minskar, vilket är negativt för såväl konsumenterna som för samhällsekonomin.

Eftersom den föreslagna beräkningsmodellen inte utgår från den individuellt avtalade räntan, som dagens modell gör, missgynnar den inte bolånetagare med sämre eller mer osäkra ekonomiska förhållanden. Utredningen bedömer också att risken för att kreditgivaren över- eller underkompenseras är lägre med den föreslagna beräkningsmodellen, eftersom den speglar förändringarna i marknadsläget bättre än dagens modell. Den föreslagna modellen bedöms leda till att bolånetagare vid de flesta tidpunkter får betala en lägre ränteskillnadsersättning samtidigt som kreditgivaren blir tillräckligt kompenserad med anledning av förtidsbetalningen.

Det uppges att de svenska hushållens bolån uppgår till över 4 000 miljarder kronor och står för ungefär 80 procent av de monetära finansinstitutens utlåning till hushåll. Ungefär 65 procent av hushållen äger sin bostad och av dessa hushåll har 80 procent ett bolån.

Det uppges att de svenska hushållens skuldsättning, som är hög både i ett historiskt och ett internationellt perspektiv, tillsammans med att en stor andel av bolånetagarna har korta räntebindingstider innebär att ränteförändringar får snabbt genomslag på hushållens ekonomi. De totala ränteutgifterna som andel av hushållens totala inkomst låg på 3,7 – 4,1 procent under perioden 2015–2021. Enligt Konjunkturinstitutets prognos väntas räntekvoten öka till 6,3 procent under 2023.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av bakgrund och syfte med förslaget är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Det uppges i konsekvensutredningen att utredningen har övervägt andra lagändringar för att säkerställa att ränteskillnadsersättningen blir rättvis, rimlig och minskar låntagarnas hinder mot att välja längre räntebindingstider. Dessa alternativa lösningar redovisas nedan i punktform. Utredningen har emellertid bedömt att de alternativa beräkningsmodellerna är mindre ändamålsenliga än den föreslagna beräkningsmodellen.

- **Genomsnittlig bolåneränta:** Ett alternativ hade kunnat vara att beräkningsmodellen i stället skulle utgå från skillnaden mellan den genomsnittliga bolåneräntan med motsvarande räntebindningstid som gällde när räntebindningstiden avtalades med den genomsnittliga bolåneräntan med motsvarande återstående räntebindningstid som gällde när förtidsbetalningen skedde. I en sådan modell skulle kreditrisken ingå i beräkningen, även om beräkningen inte påverkas av den enskilde låntagarens kreditrisk utan en sammanvägning av alla låntagares kreditrisk.
- **Bostadsobligationsränta:** Ett annat alternativ är att beräkningen enligt schablonregeln utgår från skillnaden mellan bostadsobligationsräntan med motsvarande löptid som räntebindningstiden för bolånet vid den tidpunkt då räntebindningstiden för bolånet avtalades och bostadsobligationsräntan med motsvarande återstående löptid vid tidpunkten för förtidsbetalningen.
- **Styrränta:** För att avspegla förändringar i det allmänna ränteläget skulle en modell baserad på styrräntan kunna övervägas. Modellen skulle då utgå från styrräntan vid den tidpunkt då räntebindningstiden för bolånet avtalades och styrräntan vid tidpunkt för förtidsinlösen.
- **Revidering av det nuvarande påslaget:** En annan alternativ lösning skulle kunna vara att utgå från den nuvarande modellen för beräkning av ränteskillnadsersättning, men med ett påslag på 1,5 procentenheter i stället för 1 procentenhet. Ett påslag på 1,5 procentenheter har tidigare föreslagits (se Ds 2013:38, s. 76). En sådan modell skulle minska storleken på ränteskillnadsersättningen vid varje givet tillfälle jämfört med dagens modell, dock skulle den enskilde låntagarens kreditrisk fortfarande återspeglas i ersättningen och schablonregeln skulle även fortsättningsvis innebära jämförelse mellan två olika räntor. Det är även tveksamt om en sådan modell är beständig över tid eller om detta påslag kan komma att bli föremål för revidering
- **En procentsats av det belopp som ska förtidsbetalas:** Ett annat alternativ hade kunnat vara att utforma schablonregeln på ett liknade sätt som schablonregeln för andra konsumentkrediter i 36 § tredje stycket 2 KkrL. Enligt en sådan modell skulle ersättningen uppgå till en eller ett par procent av kreditbeloppet, men som högst till ett belopp som motsvarar det som konsumenten skulle ha betalat i ränta under den återstående räntebindningstiden.
- **Spärregel:** Vid modeller som utgår från förändringar i det allmänna ränteläget skulle variationer i den framräknade ränteskillnadsersättningen beroende på större tillfälliga fluktuationer i det allmänna ränteläget kunna minskas genom att införa en begränsning av storleken på ränteskillnadsersättningen, dvs. en spärregel. En sådan spärregel skulle kunna användas oaktat vilken ränta som används i beräkningen.
- **Ränteskillnadsersättning vid amortering:** I övrigt kan frågan om amortering diskuteras. Idag finns möjlighet för kreditgivaren att ta ut ränteskillnadsersättning om en låntagare väljer att öka amorteringstakten eller amortera engångsbelopp. Det skiljer sig mellan kreditgivarna huruvida de tar ut ränteskillnadsersättning vid amorteringar. Utredningen har dock inte bedömt att detta utgör ett stort problem relativt behoven av att upprätthålla en sund amorteringskultur. Utredningen har därför valt att inte förslå åtgärder på detta område. Det är dock viktigt att kreditgivarna tar ansvar för att upprätthålla en sund amorteringskultur, detta i synnerhet om låntagare önskar öka den månatliga takten i sina amorteringar.

- Ränteskillnadsersättning vid säkerhetsbyte: Ytterligare en fråga kopplad till ränteskillnadsersättningen är huruvida det bör regleras i vilken utsträckning kreditgivarna ska tillåtas ta ut ränteskillnadsersättning när en kredittagare flyttar till en ny bostad och har kvar sitt bolån hos samma kreditgivare, så kallat säkerhetsbyte. För hushållen utgör sannolikt risken för att få betala ränteskillnadsersättning vid byte av bostad en faktor som kan göra att de väljer en kortare bindningstid på sina bolån än vad de annars skulle ha gjort. Det saknas publik information om i vilken utsträckning kreditinstituten tar ut ränteskillnadsersättning när en bolånetagare är kvar i samma institut med ett minst lika stort lån men Svenska Bankföreningen uppger att det generellt inte tas ut ränteskillnadsersättning i dessa fall om säkerheten bedöms som likvärdig.
- Ränteskillnadsersättning vid gäldenärsbyte: En rätt till gäldenärsbyte skulle innebära att en person som köper en viss bostad också skulle kunna ha rätt att överta de bolån som lämnats till den tidigare ägaren av bostaden och där bostaden tjänar som säkerhet för lånet. Svårigheterna med gäldenärsbyte liknar i hög utsträckning dem som finns med att lagreglera rätt till säkerhetsbyte. Bland annat skulle det vara mycket svårt att på ett bra och rättssäkert sätt ange de närmare villkoren för vilka nya personer som skulle ha rätt att inträda som gäldenär för befintliga bolån.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av alternativa lösningar som tydligt beskriver olika möjliga sätt som finns att uppnå det aktuella syftet. Det är värdefullt för transparensen i konsekvensutredningen att denna information finns. Regelrådet konstaterar att om förslagsställarens förslag inte genomförs (och ingen annan åtgärd heller vidtas) består den aktuella situationen med nuvarande schablonregel som leder till att konsumenter får betala en, vad som anges, omotiverat hög ränteskillnadsersättning.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Det uppges i utredningsdirektivet att bestämmelser om ränteskillnadsersättning finns i konsumentkreditlagen (2010:1846) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktivet 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (det s.k. bolånedirektivet). Regleringen har sin grund i den avtalsrättsliga principen om att en part som säger upp ett avtal i förtid ska ersätta motparten för den förlust som uppstår på grund av den förtida uppsägningen. Detta har ansetts vara särskilt viktigt vid till exempel bostadslån till konsumenter eftersom konsumenten har en obegränsad rätt att säga upp avtalet i förtid, medan långivarens rätt att säga upp avtalet är begränsad. En risk med en allt för begränsad möjlighet till ersättning vid förtida uppsägning av ett bostadslån är att räntorna på lån med bunden ränta skulle kunna bli högre. Detta om långivaren tar höjd för risken för uteblivna ränteintäkter om konsumenten säger upp lånet.

Regelrådet finner ingen anledning att ifrågasätta förslagsställarens uppgifter.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Det uppges i konsekvensutredningen att lagändringen ska träda i kraft den 1 januari 2025.

Utredningen konstaterar att kreditgivarna kommer att behöva vidta vissa åtgärder för att anpassa verksamheten efter den föreslagna lagändringen. Det är samtidigt angeläget för konsumenterna att den föreslagna schablonregeln träder i kraft så snart som möjligt, eftersom den är till fördel för dem. Med hänsyn till detta bedömer utredningen att den föreslagna tidpunkten för ikraftträdande är väl avvägd.

Det uppges att det inte införs några utökade informationskrav för företagen. I vissa avseenden kommer företagen dock att behöva anpassa den information som de redan i dag är skyldiga att tillhandahålla.

Regelrådet kan konstatera att redovisning av informationskrav handlar om regelkrav för företag i förhållande till bolånetagare men delaspekten om informationsinsatser avser statens information till företag om regeländring som företagen behöver förhålla sig till för att säkerställa att företagen inte omedvetet gör fel. Det är rimligt att anta att de fyra största bankkoncernerna redan har koll på det här regelarbetet. Är det lika rimligt att anta att resterande ca. 145 företag kommer ha koll på regeländringen så att de hinner genomföra nödvändiga anpassningar innan reglerna träder i kraft? Lagändringen ska träda i kraft om ett år och möjligen kan utebliven redovisning av informationsinsatser förmildras med att det skulle kunna anses vara tillräcklig tid för företagen att tillgodogöra sig nödvändig information.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Det uppges i konsekvensutredningen att lagändringen påverkar de företag som lämnar bostadskrediter till konsumenter. Det är totalt ca 150 företag. Bolånemarknaden är dock koncentrerad till ett mindre antal företag; de fyra största bankkoncernerna står för ungefär 75 procent av bolånemarknaden (Eidestedt m fl., 2020) Bostadskreditinstitutens utlåning till hushåll för bostadsändamål utgör drygt en procent av den totala utlåningen till hushåll för bostadsändamål.

Regelrådet gör följande bedömning. Av förslaget framgår att det handlar om bostadskreditbranschen, hur många företag som berörs och storleken beskrivs med att de fyra största bankkoncernerna står för tre fjärdedelar av bolånemarknaden. Det har tidigare uppgetts att svenska hushållens bolån uppgår till över 4 000 miljarder kronor. Det hade varit behövligt med tydligare information angående företagets storlek. Framför allt i kombination med att hänsyn till de små företagens beskrivning inte är särskilt tydlig. Ett exempel på hur transparensen i konsekvensutredningen hade ökat, är om det framgick om de 146 aktörerna som står för den resterande fjärdedelen av marknaden är sinsemellan lika små eller om det exempelvis finns en halvstor och 145 mikroföretag.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån storlek är bristfällig.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Det uppges i konsekvensutredningen att de berörda företagen hanterar förtidsbetalning av bolån redan i dag, vilket innebär att förslaget inte väntas innebära omfattande merkostnader. Vissa engångskostnader kan tillkomma för att anpassa rutiner och system samt utbilda personal.

Vidare uppges det att förslaget innebär att företagen behöver ha tillgång till databaser med information om swapräntor för olika löptider. Sådana databaser bör kreditinstituten redan i dag ha tillgång till i sin verksamhet. Det kan dock inte helt uteslutas att en kostnad kan uppkomma för licenser till databaser. Det bör dock noteras att sådana kostnader sannolikt finns även för dagens system.

Det uppges vidare att förslaget väntas kunna medföra något lägre intäkter för företagen till följd av en ofta lägre ersättningsnivå vid förtidsbetalning jämfört med nuvarande modell. Hur mycket lägre intäkter förslaget kan väntas leda till kommer att bero på hur många låntagare som förtidsbetalar sina lån och hur stora dessa lån är samt i vilken utsträckning kreditgivaren väljer att utnyttja rätten att tillgodogöra sig en ersättning vid förtidsbetalning. Baserat på historiska data har den föreslagna modellen inneburit att ränteskillnadsersättningen har varit större än noll under huvudparten av den undersökta tidsperioden. Vid vissa tillfällen har dock ränteskillnadsersättning inte utgått enligt modellen. Detta är fallet även med den nuvarande modellen. För den föreslagna modellen inträffar det vid tillfällen då swapräntan vid tidpunkten för förtidsbetalning är högre än den var då kreditavtalet ingicks. Givet att såväl bolåneräntor som swapräntor rör sig på ett någorlunda likartat sätt över tid innebär det att även bolåneräntorna vid tidpunkten för förtidsinlösen skulle vara högre än då kreditavtalet ingicks. I remissen (Sida 57. Bilaga 2, Diagram 15) illustreras en exempelberäkning med ett bolån bundet till 3 år som sägs upp efter 1 år. Lånet uppgår ursprungligen till 1 miljon kronor och amorteras med 2 procent per år och diagrammet visar att ränteskillnadsersättningen med förslagets modell ligger lägre än ränteskillnadsersättningen med nuvarande modell.

Regelrådet kan konstatera att förslagsställaren uppger att kreditgivarna hanterar förtidsbetalning av bolån redan idag och därmed hävdar begränsade merkostnader. För ökad tydlighet i förslaget hade uppgifterna behövt motiverats och vad gäller anpassande av rutiner och system samt utbildning av personal hade det varit behövligt med försök till kvantifiering av tidsåtgång. Regelrådet kan konstatera att det eventuellt kan uppstå en kostnad för licenser till databaser och att troligtvis har företagen redan kostnaden för dagens system. För att öka förståelsen hade kostnadsspann varit önskvärt. Vidare uppges att förslaget kan medföra något lägre intäkter vid förtidsbetalning beroende på antal och storlek på förtidsbetalda lån. Det saknas data om hur vanligt det är att förtidsbetala lån och den informationen verkar vara svår att överblicka. Möjligen kan förslaget begränsa företagens möjligheter att själva avgöra hur avtal får utformas. Såvitt Regelrådet förstår rör sig bolåneräntor och swapräntor, över tid, på någorlunda liknande sätt, vilket innebär att risken för lägre bolåneränta vid tiden för förtidsinlösen än då avtalet ingicks bör vara nästintill obefintlig. Såvitt Regelrådet förstår, skulle kreditgivarnas intäkter minskas av förslaget.

Regelrådet finner förslagsställarens redovisning av påverkan på berörda företags tidsåtgång bristfällig.

Regelrådet finner förslagsställarens redovisning av påverkan på berörda företags kostnader och verksamhet godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Det uppges i konsekvensutredningen att förslaget om en ny beräkningsmodell för bestämning av ränteskillnadsersättning kan leda till en viss omfördelning av låntagare till längre räntebindingstider. Det handlar dock om en omfördelning och väntas inte leda till att fler eller färre låntagare tar upp bolån och väntas därmed inte heller påverka bostadspriserna. En omfördelning till en högre andel låntagare med längre räntebindingstider kan minska risken för att genomslaget av ränteförändringar blir obalanserat mellan de olika sektorerna i ekonomin. Lägre kostnader för förtidsinlösen kan leda till ökad kundörslighet på bolånemarknaden och därmed till bättre konkurrens.

Det uppges att på en konkurrensutsatt marknad kan låntagare få ett erbjudande från en annan kreditgivare som innebär en lägre bolåneränta. För att en låntagare ska dra ekonomisk fördel av ett byte behöver ränteskillnadsersättningen vara lägre än skillnaden i ränteutgifter mellan det befintliga bolånet och det erbjudna bolånet. Vid tillfällen då det allmänna ränteläget har gått upp bör därmed incitamenten för låntagare att i någon större omfattning förtidsbetala sina bolån i syfte att få en bättre bolåneränta hos en annan kreditgivare vara begränsade. Swapräntor samvarierar dock i mindre utsträckning med bolåneräntorna jämfört med säkerställda obligationer, men de speglar i stor utsträckning det allmänna marknadsläget, är inte förknippade med instituts kreditriskpremier på säkerställda obligationer och svarar bättre mot kreditinstitutets direkta kostnader.

Det uppges att utredningens förslag inte bör påverka vissa kreditinstitut mer än andra och påverkar därför inte konkurrensförhållandena på den svenska marknaden. Ändringarna är begränsade och bör inte förändra nya aktörers möjligheter att träda in på marknaden.

Regelrådet finner förslagsställarens redovisning av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Det uppges i konsekvensutredningen att marknaden för bolån är av stor betydelse för den finansiella stabiliteten och den realekonomiska utvecklingen. Utredningen bedömer att en ränteskillnadsersättning som bättre svarar mot kreditgivarens direkta kostnader stärker konsumentskyddet och har positiva samhällsekonomiska effekter.

Vidare uppges det att utredningen bedömer att förslaget inte har några offentligfinansiella effekter.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden är godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Det uppges i konsekvensutredningen att det inte kan uteslutas av förslaget påverkar små företag som omfattas av lag (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter (LVB). Idag har ungefär 15 bostadskreditinstitut tillstånd enligt LVB. Förslaget bedöms dock inte leda till någon betydande påverkan på företagens arbetsförutsättningar.

Regelrådet kan konstatera att det uppgetts finnas 150 företag i branschen. Varav 4 stora bankkoncerner, 15 bostadskreditinstitut och därutöver ca 130 företag och det är oklart om och i så fall hur många av dessa som är små företag. En angiven påverkan är att förslaget väntas kunna medföra något lägre intäkter för företagen till följd av en ofta lägre ersättningsnivå vid förtidsbetalning jämfört med nuvarande modell. Möjligen skulle en något mindre intäkt kunna vara skillnad på överlevnad för ett litet företag. Även om någon särskild hänsyn inte kan tas till små företag behöver det anges och motiveras.

Regelrådet finner redovisning av särskild hänsyn till små företag bristfällig.

Sammantagen bedömning

Det förslås en ny schablonregel för beräkning av ränteskillnadsersättning vid förtidsbetalning av en bostadskredit med bunden ränta. Regelrådet kan konstatera att tre delaspekter redovisats bristfälligt. Berörda företags tidsåtgång bedöms bristfälligt redovisat. Berörda företags storlek, i kombination med inte särskild tydlig hänsyn till de små företagen bedöms som otillräckligt beskrivna aspekter. Delaspekten behov av speciella informationsinsatser är godtagbar men det hade varit önskvärt med utvecklad redovisning. Övriga punkter i konsekvensutredningen redovisas på ett godtagbart sätt.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 23 januari 2024.

I beslutet deltog: Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Lennart Renbjerg och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av: Josefina Brzezinska

Anna-Lena Bohm

Ordförande

Josefina Brzezinska

Föredragande